

Мечтаният приятел

Какъв приятел искам да имам ли? Ами... аз го имам! Мечтанияј, желанияј, истинскияј приятел... Да, аз имам, даже няколко! На първо място - това е моята майка. Винаги е до мен – утешава ме, когато съм тъжна; радва се с мен, когато съм щастлива; строга е с мен, когато не отстоявам интересите и желанията си.

След нея... мой приятел е животът. Винаги ме посреща с изненадващи неща – поднася ми ги в най-неочаквани за мен моменти, но аз съм щастлива за това. Но някак... съвкупността от всичкото внимание и нежност не ми стигат, искам още и още... Представям си моя истински приятел да е като годишните времена. Да е весел и позитивен като пролетта. Да ме посреща с нежната усмивка на разцъфналото цвете, да ме гали като топлия бриз на ветреца, да има милион неща за споделяне като листата на дърветата и да иска да тичаме към живота като ромолящо поточе.

Нека да е като лятото...Да имаме безкрайни разговори като пясъчинките на плажа, да се търкалят по лицата ни солени сълзи от щастие, като морските вълни и да създаваме горещи спомени заедно, приличащи на жарките лъчи на лятното слънце.

Искам да е като есента...Да тъгува за капещата премяна на дърветата, да се радва с мен на малкото останали топли часове от есенното слънце и да приветства нежните багри на природата.

Нека да е като зимата...Нека е сурова буря, нека ми показва грешките, а дано те са „бели“ като снега. Искам истински приятел, искрящ като снежинките, честен като Коледно желание, позитивен като пролетно сияние, горещ като лятно приключение!

Замислям се и... Да, аз имам такъв приятел! Благодаря му за това!